

Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare, Târgulul Inului Nr. 30.
 Servorii nefrancați nu se primesc.
 Manuscrisurile nu se returnează.
 Birourile de anunțuri:
 Brașov, piața mare, Târgulul Inului Nr. 30.
 Inserate mai primite în Viena R. Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), H. Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Donnerberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
 Prețurile inserțiilor: o serie armand pe o colônă 6 cr. și 80 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarif și învoială.
 Reclame pe pagina a III-a o seră 10 cr. v. a. séu 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULU LV.

„Gazeta“ este în fiă-care di:
 Abonamente pentru Austro-Ungaria:
 Pe unu anu 12 fl., pe șese luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 N-rii de Duminecă 2 fl. pe anu.
 Pentru România și străinătate:
 Pe unu anu 40 franci, pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 N-rii de Duminecă 8 franci.
 Se primumără la tôte oficele postale din intru și din afară și la dd. colectori.
 Abonamentulu pentru Brașov:
 a administrațiuno, piața mare, Târgulul Inului Nr. 30 etagutulu I.: pe unu anu 10 fl., pe șese luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusulu în casă: Pe unu anu 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Unu esemplaru 5 cr. v. a. séu 15 bani. Atătu abonamentele cătu și inserțiunile suntu a se plăti înainte.

Nr. 116.

Brașov, Marti, Mercuri, 27 Mai (8 Iunie)

1892.

Iubileul încoronării.

Brașov, 26 Mai v.

Mâne se împlinesc douăzeci și cinci de ani dela încoronarea din Pesta, care s'a sêvșit în 8 Iunie 1867.

Monarchulu nostru cu membrii casei imperiale se află în momentele de față în capitala ungară, unde este sêrbătorit în modu entusiasticu de cătră Maghiari.

Este firêscă bucuria Maghiarilor, căci în acești douăzeci și cinci de ani au dobândit, ceea ce nici c'au mai putut spera după înfringerea, ce au fostu suferit'o la 1848.

Nu amă privitū niciodată cu invidiă ori chiar cu ochi rîi progesele unei alte națiuni, cu atătu mai puțin acele ale națiunei conlocuitoare maghiare, dăr totdeuna amă fostu conduși în judecata noastră de ideia dreptății, fără de care nu pôte fi adevêrată libertate, și de aceea amă speratū ca libertatea și bunăstarea națiunei maghiare sê fiă unū sprijinū și o încurajare puternică, êră nu o piedecă și o amenințare continuă pentru existența națională și libera dezvoltare a națiunilor, ce locuiesc împreună cu ea pământulu vechei Dacii și Panonii.

În această justă speranță a fostu însê națiunea noastră română, ca și celelalte națiuni nemaghiare, amarū înșelată prin evenimentele desfășurate în periodulu, ce ne desparte de ziua încoronării Regelui Ungariei.

Ar însemna a sustinê cu intențiune unū neadevêrū, și a dovedi, că n'avemū sêmțu pentru înflorirea și fericirea străvechei nostre patrie, îngrășată cu sângele și cu sudorea noastră în cursulu vécurilor trecute, decă amū retăcê faptulū, că de 25 de ani în-

coce națiunea noastră a devenitū totū mai multū scurtată în drepturile ei, totū mai multū desconsiderată în interesele ei de viață și totū mai multū amenințată în limba, în cultura ei și prin această în existența ei națională.

Marī și multe erau promisiunile înainte de încoronare.

La 1866, când s'au făcutu alegerile pentru dieta de încoronare, o parte însemnată dintre bărbații noștri români ardeleni erau atătu de încređuți în aceste promisiuni, încătu se deciseră a lua parte activă la dieta din Pesta, cu tôte că alegerile se făcură pe basa art. de lege II din 1848, care articulu nu voia sê scie de-o naționalitate română.

Ei se basau pe rescriptulu regescū dela 25 Decemvre 1865 cătră dieta din Clușiu, prin care li s'a „concesū“ Ardelenilor de a trimite reprezentanții lorū la dieta de încoronare, asigrândū că definitiva uniune se va face numai pe lângă considerarea drepturilor speciale ale Ardêlului și pe lângă garantarea drepturilor diferitelor naționalități și confesii.

Ce au dobânditū acei câțiva Români cu activitatea lorū în dieta de încoronare din Pesta?

Intr'o broșură publicată de conferența lorū în 1872 și intitulată „Causa română la 1872“ ei mărturisescū cu durere desamêgirile lorū.

...Pre când pactulu dualistū era prezentatū spre sancționare guvernulu ungurescū „esoperéză“ și publică rescriptele din 20 Iunie 1867, prin cari se disolvă dieta ardelenescă din 1865 și legile pentru egala îndreptățire a națiunei române aduse de dieta „provincială“ din Sibiu se casséză. Guvernulu apoi își „esoperéză“ dela dietă „mână liberă“ și introduce

în Ardêlū starea excepțională; cu tôte puterea discreționară elū centraliséză tôte afacerile ardeleni, restringe folosirea limbei române, destitue pe funcționarii români până și pe cei ce ședeau în dietă, sșuprimă ori-ce manifestațiune de gravamine și postulate — și numai după ce se constrinseră astfelu Românii ardeleni de-a goli paharulū amărăciunilorū până la ultima picătură, se precipitară legea de uniune și cea de naționalitate...

„Între atari împrejurări și acei „puțini ablegați români ardeleni, cari se strecurase prin strîmtorile legei electorale a dietei ardeleni din 1848 și sosiră în dieta de încoronare din Pesta vêdêndū, „că prin rescriptulu din 20 Iunie 1867 se șterse și inarticularea „națiunei române, au pierdutū și „ei basa intrării lorū în această „dietă, asigurată prin rescriptulu „convocătorū din 25 Dec. 1865, „și vêdêndū amărăciunea comitențiilor lorū naționali de acasă, „precum și mâhnirea întregi națiunii române, parte au părăsitū „dieta, parte au rēmasū încă aici, „ca sê fiă martori cum se potū „nimici speranțele de 20 de ani „și a acelora, cari avură credința „cea tare de-a mai putê spera „până în ultimulū momentū, și așa „depărtându-se și ei de acolo, sê „nu se mai întorcă la sesiunea ce „a urmatū...“

De atunci (1872) câte nu s'au mai petrecutū, câte lovirī nu a mai suferitū națiunea română, golindū paharulū amărăciunilorū în adevêrū până „la ultima picătură“?

Au urmatu terorismul și violențele erei tiszaiște; maghiarisarea fățișă cu călcările de legi infinite, cu Kulturgyleturile și Kisdedovurile; prigonirea școlilor noastre și suprimarea consciinței

naționale și a sîmțului naționalū.

Amare zile a avutū în acestū periodū de 25 de ani și pressa română, și asupra strălucirii și a triumfului de ađi alū pretinsului „liberalismū“ maghiarū va căde umbra tristă a patentei absolutistice împêrătescī din 1852, care și ađi este în vigore pentru Transilvania.

Promisiunile suntū călcate, speranțele în realizarea dreptății suntū sdrobite și ađi sfetniculū Maiestății Sale dela culte și instrucțiune publică se laudă cu „progesele“ în maghiarisarea școlilor noastre.

Decă au ajuns lucrurile până aci nu suntū ore de vină și națiunile nemaghiare, căci n'au luptatū cu energiă și solidaritate pentru drepturile lorū?

Istoria celorū 25 de ani din urmă va servi de învățatură celorū asupriți, dăr, sê sperămū, că ea va servi ca admoniare și egeomonilorū unguri, cari nu potū fi liniștiți în consciința lorū, vêdêndū nemulțumirea națiunilorū nemaghiare.

Stăruindū mereu pe cărarea dreptății va trebui sê vină și împêrăția ei. De aceea, cu tôte desamăgirea ce amū suferit'o din nou, noi Românii, în zilele aceste, nu ne pierdemū speranța, că se va putê realiza în patria noastră principiulū sfântū alū egalei îndreptățiri naționale, pentru care luptămū!

Logodna prințului moștenitorū alū României.

„Monitorulū oficialū alū României“ publică următorea îmbucurătore veste:

„O veste fericită pentru țêră sosi astăđi, Vineri 22 a. c., în Bucuresol. A. S. R. Prinpele Ferdinand, Moștenito-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Numele române.

Cugetați, că numele nu impôrtă nimic la unū individū și la o națiune? Aflatăți vre-odată națiune, ai căreia membri sê fi purtatū numele indivizilorū dela o altă națiune sêu poporū?...
 Precum tipulū naționalū e însuși sufletulū și sângele de rassă, — întocmai numele naționalū e sufletulū și limba de rassă; e adecă numele, intuițiunea sufletului de rassă, intrupată în graiulū naționalū, care se numesce „limbă maternă“, de unde și proverbulū latinū: „*Ioannes natus, Luceanus vocatus*“.

În nascerea gintelorū, — cari prea firesc tôte avêndu-și începutulū dela o sorginte mică, ca fluviulū dela unū isvorū — cea mai principală necesitate s'a observatū a fi: nomenclatura sêu numirea, ori numele propriu — personalū. Dumneđu pe omulū celū dintăiu l'a numitū „Adamū“ adecă: „Pământū“. Și Dumneđu a adusū înainte lui Adamū vietățile create, ca Adamū sê le pună nume, căci fără nume nu puteau trăi. Și ce nume sê le fi pusū Adamū; ba în care limbă

și-ore de ce spiritū sêu intuițiune sê fi fostū condusū?

Rêspunsulū îl avemū în adevêrulū: că fiind numele intuițiunea sufletului de rassă intrupată în graiulū naționalū, care se numesce „limbă maternă“, — Adamū li-a pusū nume în însăși limba nascerei sale; în însăși limba sa maternă; — chiar în limba, în care a vorbitū tatălū sêu și maică-sa cu elū — cari au fostū Iehova. De unde Adamū a și vorbitū în genere limba, care a învățat'o dela Iehova.

Acêsta o putemū întări cu numele poporêlorū. Vedemū cum fiă-care obiect își are propriulū sêu nume la fiă-care poporū. Deși mai întâiu fiindū, — până la turnulū Babilonului — unū singur graiu generalū și acestū graiu imposibilū după legea onomatopoeice sê nu fi avut multe jargone și dialecte; êr dela acestū turnū alū limbilorū mai multe limbi și mai multe națiuni cu nume genetice și cu varii noțiuni în privința numirei obiectelorū, — totuși până ađi se află câte unū cuvêntū, care mai în tôte limbile, începêndū cu cele môrte și fiindū cu aceste vii, moderne, are una și aceeași numire, ca p. es. cuvêntulū: „*Sacū*“. A trebuitū ca acestū cuvêntū

sêu nume sê fi reprezentatū, în începutulū aparițiunii formei sale una noțiune onomatopoeică la tôte poporêle, sêu elū sê fi fostū cuvêntulū și numele limbei antedilviane ori noachice. Dăr mai suntū multe cuvinte, cari arū mărturisii încâtva existența unei singure limbe — nu cu unū dialectū însê — pe pământū. Decă vremū sê scimū acêsta, nu avemū decătu sê comparămū rădêcinile delimbă egiptiană sêu evreică cu cele din limba sanscrită. Cuvêntulū: „*Satan*“ — Satană — în limba sanscrită semnifică: „*Rêu*“, sêu unū lucru netrebuicū; la Evreii anticī „*Satan*“ semnifică Spiritulū celū rêu — Adonā și „*Adonā-i*“ la Evrei semnifică atăta cătu: Dômne și Domnulū meu! adecă o exclamațiune cătră Dumneđu, êr la Greci, „*Adonis*“, asemenea unū Ţeu. Se pôte, că Grecii sê fi luatū dela Evrei acestū cuvêntū, prin intermediulū Fenicienilorū?! Asemenea ar fi cuvêntulū „*Erymia*“ — la Evrei Eremiā profet, — êr la Greci dela verbulū „*erymoo*“, ce semnifică: deșertū, plângere, retragere, jălire.

Admițêndū esistența unei singure părechī de ômeni pe lume, decă vremū sê fimū consecinți, trebuie sê admitemū

și existența unei singure limbi pe pământ, care sê fi fostū mama clasică la tôte limbile, în noțiunile cele mai principale. Ţicemū „principale“, fiindcă nu unele elemente singuratiche, dăr fondulū limbei, elementele cardinale cu spiritulū, acele faoū sufletulū limbei. De aici purcêdênd p. es. limba latină sêu „*romanică nouă*“ în gura Românului, Italianului, Francezului, Spaniolului are farmeocū deosebitū de limba germană în gura Sacsonului, Prusului, Flandrului și Bavaresului.

Precum astăđi genulū umanū prezintă diferite națiuni și rasse, și deși pôte odată a fostū numai una, êst modū ađi avemū mai multe limbi, și decă a fostū odată numai „*una*“. Avêndū mai multe limbi, avemū și nume sêu numiri mai multe, căci numele s'a născutū din limbă, sêu mai bine, limba s'a născutū din nume, adecă obiecte sêu lucruri, sciindu-le după legile psihologice, că fără nume sêu obiectū nu pôte fi intuițiune și fără intuițiune nu pôte fi concepere, și fără concepere — graiu.

Scriindū acestea suntemū în erêre!... Suntū substanțe, sêu nume, cari immateriali fiindū, nu le vedemū, sêu nu le intuimū și totuși le concepemū, ca p

rulă Corónei, s'a logodit cu A. S. R. Maria-Alexandra Victoria, principesă de Marea-Britaniă și Irlanda, ducesă de Sexa, născută la 17 (29) Octomvrie 1875, fiica cea mare a A. S. R. principelui Alfred, duce d'Edinburg, al doilea fiu al M. S. Reginei Regatului-Unită al Marelui-Britanii și Irlande, Impărată a Indiilor, și A. S. I. Marei-Ducese Maria Alexandrovna, fiica Majestății Sale repausatului Impărat Alexandru II al Rusiei. Logodna s'a săvârșit Joi dimineață la palatul cel nou din Potsdam; la prânzul din seara aceeași zile. M. S. Impărat al Germaniei și Rege al Prusiei a închinat pentru fericierea Augustilor Logodiți. Acest eveniment a fost salutat de corpurile legiuitoare și de întreaga țară cu o viață bucurii și este privit ca o puternică chează pentru viitorul României.

Ministrul afacerilor străine, d. Al. Lahovari, a notificat puterilor străine prin reprezentanții României pe lângă acestea puteri logodna principelui moștenitor. Etă textul acestei notificări:

Sunt fericită d'a pută să vă notific, oă logodna A. S. R. Principelele de România cu principesa Maria d'Edinburg a fost celebrată oficial.

Guvernul a adus astăzi această scire la cunoștința parlamentului.

Fidele interprete ai întregii națiuni române, Camerele au primit cu cel mai viu entuziasm scirea unui eveniment, care corăspunde atât de bine cu dorințele țerei și ale dinastiei. România găsesce în acest act chează sigură a unui viitor fericit și strălucit, care va vedă continuându-se opera regenerării țerei, opera fecundă și glorioasă în care se devotă de mai bine de un pătrar de veac Augustul și mult iubitul nostru Suveran.

Sâmbătă în 23 Mai regele Carol I a primit consiliul de miniștri, apoi comisiunile alese din sinul camerei și a senatului, cari au felicitat pe Suveran pentru logodna principelui Ferdinand. — Comisiunile camerei, Regele i-a răspuns următoarele:

„Cu mare plăcere primesc felicitările ce-Mi aduceți în numele camerei și mulțămesc din tot sufletul pentru sentimentele căldurose ce-Mi esprimați pentru familia Mea. Am fost convins, oă logodna iubitului Meu nepot cu principesa Maria de Marea-Britaniă și Irlanda va fi salutat cu o adevărată bucurie de țera întrăgă, care vede în acest eveniment fericit o nouă și puternică garanție pentru viitorul Său. Rogu pe

Dumnezeu să bine-ovinteze această unire, care speră, va implini toate speranțele și dorințele noastre.

Răspunsul A. S. L. L. R. R. Ducele și Ducesa d'Edinburg către Președintele Camerei:

Mulțămim sincer camerei deputaților pentru urările-i atât de căldurose; dorim ca fiica noastră, cu tot tinereta ei extremă, să pôtă fi demnă de înalta și responsabilă poziție și să merite marile interes și afecțiunea, ce i se mărturisese deja în noua sa patrie de adopțiune.

Răspunsul A. S. R. Principele Ferdinand și al A. S. R. principesa Maria către Președintele Camerei:

Urările căldurose, ce ne aduceți principesei Maria și Mie, adăncu ne-au mișcat și sentimentele de dragoste arătate la primirea vestei au umplut inimele noastre de bucurie, privindu-le oă cel mai frumos dar pentru această și fericită. Mulțămim adunării deputaților din totă inima.

A. S. Regală Principesa Maria d'Edinburg a trimis următoarea telegramă d-nei Eufrosina Catargiu, soția d-lui Lascar Catargiu, la telegrama de felicitare, ce i-au trimis soțiile miniștrilor:

Adăncu mișcată de cuvintele așa de căldurose ale femeilor române, le rog să primesc mulțumirile mele cele mai sincere. Nădăduesc să merită totă dragostea ce mi-se arată și să fiu într'o și demnă de marea responsabilitate, ce mă așteptă și datorile ce-mi impune noua mea poziție. — Maria.

Data căsătoriei nu este încă definitivă fixată. E probabil însă, oă căsătoria se va face la sfârșitul lui Octomvrie, când tineră principesa implinesce 17 ani. Bucuresci, vestea despre această logodnă a fost întâmpinată cu mare entuziasm. Tote stradele și edificiile erau povozate cu stindarde tricolore române și englese.

Din dieta ungerescă.

În ședința dela 2 Iunie a dietei ungeresc, continuându-se desbaterile asupra bugetului ministerului de culte și instrucțiune publică, vorbi mai întâi deputatul:

Busbach Péter: Pentru a arăta, ce factor puternic este instrucțiunea poporală la înaintarea cauzei de maghiarizare și a ideii de stat maghiar, se provocă la următoarele cifre: În 1869 se

aflau 1232 de școle cu limba de propunere germană; în 1890 însă numărul acestora s'a redus la 674, — celelalte s'au maghiarizat. Școle cu limba de propunere slovacă în 1869 erau 1822; în 1890 însă numărul lor a scăzut la 1115, — restul au căzut victimă maghiarizării. Școle cu limba de propunere rutenă erau atunci 479; astăzi însă sunt numai 212. Oratorul află de lipsă, ca statul să exercite o inspecțiune și asupra școlilor confesionale, der mâna pe aceste școle să nu o pună, oă mai bine să înființeze școle noue și să facă, ca în școle copii să fiă crescuți ca aderenți ai ideii de stat maghiar.

Madarász Jozsef: reamintesc, oă cu ocaziunea votării celui dintău buget, ministrul de culte de atunci abia destina câteva sute de mii pentru instrucțiunea poporală și numai la propunerea celor din stânga extremă se ridică această sumă la un milion flor. În anul următor însă, ministrul de atunci de culte raportă dietei, oă n'a putut să cheltăască nici 500,000 fl. pentru instrucțiunea poporală. Aceasta este o rușine pentru Ungaria și de aceea oratorul nu vră să mai intre în detalii asupra acestui obiect, oă se mărginesc numai a constata, oă partida „independentă” totdeauna s'a silită a spori bugetul instrucțiunii publice.

Bartok Lajos: recomandă guvernului să se îngrijescă mai pe sus de tute de o bună dotare a învățătorilor; se plânge, oă în instituțiile din țară, spiritul maghiar nu este destul de dominant și oă cosmopolitismul sufocă cu totul puterea națională a Maghiarilor. „În Franca” — dișe oratorul — „nimenea nu se feresce de numirea de șovinist; de acest cuvânt amă avă și noi lipsă pentru a pută progresa.” Astăzi naționalitățile caută punctul de gravitație în Viena. Acesta însă n'ar mai fi așa, decă pe învățător i-amă câștiga pentru noi, asigurându-le un trai cuviincios. Ne-ar costa câte 50 fl. de fiă-care învățător și ei toți ar fi pentru acesta cu recunoștință față de statul maghiar. Guvernul ar trebui de altă parte să le asigure naționalităților o tractare mai cinstită din partea organelor subalterne; ori cum, nu se cuvine, ca solgăbirii să ducă pe Valah la seceră ferecați în lanțuri. Nu mai puțin mișorăză stima naționalităților față de stat și împrejurarea, oă la alegeri de deputați, guvernul duce pe unii dintre ei la urnă între baionetele gendarmilor și între husari. Oratorul declară în fine, oă după a lui părere, nu este în interesul statului, ca naționalitățile să fiă tractate din partea guvernului și a organelor sale așa, cum s'a obișnuit până acum.

Horvath Gyula: se plânge, oă nu se esecută legea pentru instrucțiunea poporală și oă nu se închid școlele acelea, cari nu corăspund legii. În loc de a se îngriji de înaintarea instrucțiunii poporale, guvernul dă nutremânt agitațiilor. Nimenea nu vră să suprimă interesele îndreptățite ale Valahilor; der nu li-se pôte permite, ca tendințele lor să vină în colisiune cu interesele statului maghiar. Se află în Ardeal mai multe sute de școle, cari nu corăspund dispozițiilor legii. Asta nu mai merge; legea pentru instrucțiune trebuie să se esecute cu energică.

Horanszky Nandor: Aducerea în legătură a cestiunii de naționalitate cu cestiunea instrucțiunii publice o află corectă. În asta privință el este condus de două idei: una e dreptatea, a doua energia. În guvernarea Ungariei până acum nu s'a ținut în de-ajuns sēmă de aplicarea unei energii juste și acesta este una dintre cauzele principale ale diferitelor dificultăți, ce le avem cu naționalitățile.

Conte Csaky Albin, ministru de culte și instrucțiune publică: „Pôte nu va fi de lipsă să accentuez, oă cultivarea spiritului național în școle trebuie să fiă întotdeauna tendința de căpetenie a ori cari ministru ungeresc de școle; pôte nu va fi de lipsă să accentueză nici aceea, oă pentru ajungerea acestui scop fact și voi face tot, ce voi pută face după lege.” (Aprobări generale.)

După acestea ministrul arată, oă bugetul pentru instrucțiunea poporală — înțelegându-se aci și Kișdedovrurile — s'a sporit în anul acesta cu 90,000 fl. și speră, oă din au în an, îmbunătățindu-se situațiunea financiară, se va spori treptat și suma menită spre acest scop.

În ce privește îmbunătățirea salariilor învățătorilor, ministrul speră, oă în cel mai apropiat timp va urma la desbateri proiectul său de lege privitor la salarisarea învățătorilor și atunci apoi se va hotări, decă pôte fi de ajuns salariul minim de 300 fl., ori trebuie ridicat mai sus. „E lucru firesc”, dișe Csaky, „oă ori cine (dintre Maghiari) ține mult la aceea, oă în instituttele pentru instrucțiunea poporală și mai ales în școlele elementare să se încuibe spiritul național maghiar și ca aceste instituttele să servesc pentru cultivarea spiritului național maghiar. De aci urmăză în mod firesc, oă decă statul va distribui dela sine ajutore școlilor confesionale, aceste ajutore vor fi legate de anumite condițiuni, și anume astfel de condițiuni, cari țintesc la asigurarea intereselor statului și națiunii maghiare. (Așa este! Așa este!)

es. pe Dumnezeu, rațiunea, sufletul, frumșea, sapiința, bucuria, durerea. Așa este; der trebuie să ne aducem aminte, oă acestea deși nu cad sub impresiunea sensului material, cad însă sub impresiunea sensului comun — ideal; și nevedându-le și neauțându-le, totuși le intuim, fiindcă le simțim. Simțite, le materializăm, le concretizăm și le dăm nume. D. es: Direcțiunea bună și sănătoasă, ce și-o dă omul pe pământ, e silită să-o admită ca provenitoare din un „Ce”, care dirige acea direcțiune bună și sănătoasă, și pe acel „Ce”, omul îl sēmțese, și sēmțindu-lă și concretizându-l sub numele de „Rațiune”. Vedem, cum tute poporele au știut să și numescă pe Deii lor cu nume proprii; asemenea pe Eroii lor fabuloși, și întocmai tute noțiunile abstracte.

Este deră limba efluxul conceperei, er conceperea este efluxul sensului material, ori ideal.

De aci avem două specii de nume și numiri: A). Nume material. B). Nume immaterial. Er cele materiale sunt: a) Nume de lucruri sau obiecte și b) Nume individuali și de popore. —

2.

Numele de popore, de indiviți și de lucruri s'au născut, în limba, de care au aparținut, ca și limba, prin influința naturei, cu clima, împrejurările fizice și psihice ale ei. Grecii numesc pe om „Antropos” — uitător cu fața în sus; Evreii îl numesc „Adam” — pământ; Urbea eternă se numesc „Roma” dela „Rom”, care și-a avut numele dela grec.: „Romy” — ouragiu, țăriă. — „Heber” — venit de cea parte; Graicos — laudăros. — De multe ori vre-un individ își căpeta numele dela vre-o însușire fizică sau psihică, ce se observa oă-o posedă; așa: Brutus, Caecus, Cunctator, Germanicus, Pius, Filosofus, Furius — ca „Orlando Fioroso” — ca și la noi la Români, p. es. Schiopul, Surdul, Marele, Micul, Reul, Bunea, Negrea, Cercel, Crețul, Cornea, Mustetă, Lupul, Ursul, Vulture, Epurean, Curcanul etc. etc.

Aceste epite de nume, la mulți, dintău le erau spre greutate, der mai târziu le serviau spre mare onore. Cine nu s'a simțit fericit purtând numele de Horatius Cocle, Scaevola, Brutus, Caecus, sau la noi la Români, numele

de Negru, Ursul, Mustetă, Cercel, Crețulescul, Lupul, Micul, Corvinul, Chinesul, Buhățelul?

„Ne dede nume de „Curcani”
„Ună hătru bun de glume;
„Noi amă schimbăți lângă Balcani
„Poreclă” în renume.”

Cum am diș, în anticitate, numele s'a format din perfrasearea sau însemnarea cuvintelor, și de multe ori un singur nume consta din mai multe cuvinte d. es. Ab-ra-ham, Samu-el, Isra-el, Melchisedech, Abimelech; Mene-laos, Tele-machos, Isos-Chratys; Artaxerxes; Nebucad-ne zar; Aharamawza; A-menem-ha; Ment-hotep; Ptă-hotep; Neche-rô-fes, Imho-tep, etc. etc. —

La Evrei, cele mai multe nume aveau terminațiunea „El” — Dumnezeu, altele: melech = rege, alte „min”, sau amin, er altele varii și multe terminațiuni, d. e. Micha-el; Abimelech, Beniamin; Kiss s. Kuss; Iudah, Terah, Temeh, Iefteh etc. Evreii au avut mai multe nume, ci acelea n'au fost nume brute, ci nume deschise, nume nobile, așa câtă desfăcându-le, amă obținut un cuvânt cu ore care însemnare, d. e. „Da-vid” — Pră iubit; E-don = roșu; Abi-

melech = Tatăl regelui; Ab-raham = Tatăl poporului. De multe ori unul și același nume era atât nume propriu de persoană, cât și de lucru, d. e. „Galad” e feciorul lui Mikkir; este însă și un loc vechi în Galilea, și un nume de munte. „Chidar” este un fiu al lui Israil, este însă și un nume de cetate.

Evreii, ca tute poporele vechi, n'au avut nume de distingere — Cognomen. Cu tute acestea spre distingere unei persoane de alta, Iudeii numeau de odată cu numele personale de fiu, și pe acela de părinte. Aușim în sânta scriptură Saul, fiul lui Kis, Isus Navi — Isus fiul lui Navi, — Bethsabb, fiica lui Eliav și muierea lui Uriah; adăcă cuvântul „ben” sau „siro-chaldaic” „bar” era pârțica ce lega numele fiului cu al tatălui său, d. e. Simon ben — bar — Ionach.

La Evrei antic servea ca „cognomen” numele capului de tribă și acela cap era amintit în numele descendenților. Așa în catavasia Crăciunului: „Toiagă din rădăcina lui Iesei și flăcău dintr'insulă odrăslind. Său: Casa lui Iacob (ori casa lui Levi) binecuvântă pe Domnul.” (Va urma.)

În fine ministrul declară, că și în cel mai rău caz, încă în cursul anului viitor se va îngriji de creditul necesar pentru regularea salariilor învățătorescilor.

SCIRILE ȚILEI.

— 26 Mai (7 Iunie).

Nou pământ bisericesc al eparchiei Aradului. „Biserica și Școala“ din Arad scrie: Ajungându la vânzare un complex de pământ pe teritoriul comunei Secașiu, în comitatul Timișorei. La cererea și stăruința credincioșilor noștri din numita comună, precum și din comunele învecinate: Crivobara, Paniova, Checheș și Ofelia l'a cumpărat Venerabilul Consistoriu eparchial din Arad pe seama diecezei noastre împreună cu rodul din anul curent, cu prețul de 36,500 fl. v. a și în țilele din urmă l'a și luat în faptica posesiune. Prin această cumpărare pe de o parte s'a elocut bine capitalul sănții noastre biserice, er pe de alta credincioșilor noștri din numitele comune, cari dispun de puțin pământ, le va fi pe viitor posibil a se ajuta în dezvoltarea lor, avându ocaziune de lucru și de câștig, putându adecă lua în arândă spre acest scop pământ din pământul eparchiei.

— x —

Distincțiuni. Din incidentul jubileului de încoronare, „Budapesti Hirlep“ dela 5 Iunie publică și următoarea hotărîre prea înaltă: „La recomandarea ministrului meu unguresc de pe lângă persoana mea, în semn de recunoștință pentru distinsa și patriotică activitate dezvoltată pe tărîmul biserice și al afacerilor publice, conferesc fără taxe marea cruce a S. lui Ștefan primatului Ungariei și Metropolitului dela Strigoni, *Claudiu Franciscu Vaszary* precum și Metropolitului dela Agria, *Iosifu Samasa* mai departe acord Metropolitului și Arhiepiscopului gr. cat. *Ioan Vancea* dela Blășiu marea cruce, a ordinului *Leopoldu*. — Datu Lainz, 1 Iunie 1892.

Franciscu Iosifu m. p.
Ladislau Szogyeny:

— x —

Furtună. Ni-se comunică, că Dumineca trecută, în ziua de Rusali, o furtună împreunată cu grindină se descărca asupra Mediașului. Unu trăsnet lovi șura unui locuitor român dintr'un suburbu, care în urma acesta se aprinse. Proprietarul intră atunci în șură pentru ca să scotă din flacări nise vite, ce le avea acolo, der ne mai putându eși, cădu și el victimă flăcărilor.

— x —

Pe liniile căilor ferate austriace se proiectează urcarea taxelor de transport și călătorii. Aceasta o reclamă situațiunea critică, în care se află atât funcționarii, cari după 26 ani de serviciu abia pot înainta la unu salariu de 700 fl. la an, cât și numărul mic al vagonelor, starea desolată a gărilor etc. Prin urcarea taxelor, venitul se va spori cu 3 $\frac{1}{2}$ milioane fl. la an și astfel se vor pute acoperi măcar cele mai neîngiurate lipsuri.

— x —

Petrecere de veră va arangia tinerimea studioasă dela gimnaziul superior gr. cat. din Blășu, Sâmbătă în 11 Iunie n. c. în „Bercul metropolitan“ din Blășiu. Inceputul la 2 ore p. m.

— x —

Direcțiunea tramvaiului din Brașov face cunoscut, că pentru doritorii de a face excursiuni la „Noa“ și la „Fântâna Popii“, a pus în circulațiune, pe lângă trenurile obișnuite, încă câteva trenuri separate, cari în timpul verei vor circula în fă-care Duminecă și sârbătoare, precum și cu ocaziunea mai multor său altor petreceri. Aceste trenuri vor pleca din piață la „Noa“: după ameză la 1.13 și 2.44, er sera la 6.38 și 7.58

ore. Dela „Noa“ spre orașu la 1.47 și 4.38 a. m., 7.15 și 8.49 sera. Aceste trenuri vor circula și mâne, în 8 Iunie.

Resultatul alegerilor în Croația.

Alegerile pentru dieta croată s'au terminat. Mulțumită baionetelor gendarmilor și presiunilor fără margini exercitate asupra alegătorilor, partida banului maghiaronu Kuen-Hedervary a raportat o victorie strălucită, asemenea căreia până acum n'a mai obținut.

Dintre 90 de cercuri electorale, s'a făcut alegere în 88 de cercuri, er orașul Fiume, care avea dreptul de-a trimite și din a sa parte doi reprezentanți în dieta croată, a reușit la acest drept și de bună voie a refuzat de-a trimite reprezentanți în dieta croată.

Alegerile în cele 88 de cercuri au avut următorul rezultat: în total s'au ales 77 deputați guvernamentali, 8 de partida lui Starcevic, 2 independenți de partida sârbă, er unul cu program afară de partid.

Ved-mă așa-déră, că pentru următorul period electoral de 5 ani, banul Kuen-Hedervary și-a asigurat o desvîrșită liniște, căci de astăzi înainte rar vor mai ave ocaziunea de-a auzi ridicându-se în dieta croată voci energice și hotărîte în contra uneltirilor maghiare și ale „pandurului unguresc“, cum numesou Croații naționaliști pe banul K. Hedervary. Mica partidă a lui Starcevic, pe lângă totă energia ei necontestabilă, puțină rezistență va pute face, er partida lui Strossmayer scimă, că s'a retras în passivitate. Astfel dieta croată o formeză astăzi mai numai banul Kuen-Hedervary și cu mameli-cii săi.

Resultatul acestor alegeri le servesc, neapărat, spre mare bucurie Maghiarilor. Foile unguresc glorifică în frase late și umflate „succesul ne mai pomenit“ al partidei guvernului și speră cu hotărîre, că de aci încolo nu se vor mai auzi în dieta croată „înjurături“ la adresa Maghiarilor, er contele Kuen-Hedervary „cu energia sa neclintită“ va pute înainta mai departe „pe calea, care duce la înfrățirea națiunii croate cu națiunea maghiară“.

Pote Kuen-Hedervary să totu înainteze, căci pe calea, pe care merge el, poporul croat de sigur nu-l va urma.

Familia d'Edimburg.

Etă câteva note biografice asupra familiei d'Edimburg:

Ducele de Edimburg (Alfred-Ernest-Albert) este alu doilea fiu alu reginei Victoria a Engliterei și împărătesă a Indiilor, și este născut la Windsor la 6 August 1844 și deci e de 48 de ani. El studiu la 1856 la Geneva limbile moderne. Fiind destinat marinei, ducele d'Edimburg se întorse peste scurtă timp în Anglia, își trecu esamenele la școala navală la 31 August 1858 și se imbarcă pe fregata „Euryalus“ la 27 Octomvre a aceluiași an. El făcu parte din diferitele stațiuni pe bordul vasului sf. George, vizită basinal Mediteranei, apoi America și Indiile occidentale.

La 1862 i se propuse tronul Greciei, pe care însă îl refuză.

Ducele de Edimburg are titlul de amiral alu marinei engleze și comanda escadra din Mediterana.

În Februar 1866 parlamentul îi votă o listă civilă anuală de 250,000 fr. din ziua majorității sale; fu numit atunci pair alu regatului cu titlurile de duce d'Edimburg, conte de Kent, conte d'Ulster și ocupă scaunul său în camera lordilor în 8 Iunie 1866.

La începutul anului 1867, numit comandant alu fregatei Galathea, el întreprinsă o lungă călătorie împrejurul pământului; dela Plymouth se îndreptă de-a dreptul în Australia; la Clontarf (Noul Wales de Sud) el fu obiectul unui atentat din partea unui Irlandez,

anume O'Farrell, care l'u răni ușor cu o împușcătură de pistol în spate (12 Martie 1868). Asasinatul fu judecat și condamnat la mörte în 24 Aprilie.

Ducele de Edimburg se duse apoi în Japonia, unde fu primit în mod oficial de Mikado, și vizită China și Indiile. El luă, în căsătorie în 23 Ianuarie 1874, pe ficia unică a împăratului Alexandru alu II-lea alu Rusiei, principesa Maria. Din această căsătorie elu avu ca și fratele său prințul de Wales, cinci copii: unu fiu, prințul Alfred și patru fete, principesele Maria, Victoria, Alexandra și Beatrice.

Ducele d'Edimburg este moștenitorul presumpțiv al ducelui Ernest de Saxa-Coburg-Gotha.

Augusta mama principesei Maria este sora actualului Țar alu tuturor Rușilor, Alexandru III, și e în etate abia de 39 de ani.

Principesa Maria Alexandra Victoria, principesa de marea Britanie și Irlanda Ducesa de Saxa, tineră logodnică a principelui moștenitor, este a doua fică a ducelui d'Edimburg și a mamei ducese Maria Alexandrovna. Ea e născută la 29 Octomvre 1875; ea va ave deci în curend 17 ani.

Convocare.

Subscriși aducem la cunoștința on. publicu român, că Reuniunea femeilor române din Arad și provincii își va ține adunarea generală Sâmbătă în 11 Iunie n. c., înainte de ameză la 10 ore. Fiind că invitări separate nu se trimi, on. membri ai reuniunii pe această cale sunt poțiti a participa la această adunare.

Arad, 4 Iunie 1892.

Pentru comitetu:

Aurelia Beleşu. Dr. *Georgiu Plopu,*
presidentă. secretar.

Telegrama „Gaz. Trans.“

(Serviciul biurolui de cor. din Pesta.)

Budapesta, 7 Iunie — În sunetele clopotelor și bubuitul tunurilor a ajuns Majestatea Sa la 2 ore 30 minute. Entuziasmul mulțimei adunate la stația principală a izbucnit în frenetice strigăte de „Eljen“. Majestatea Sa merse spre Szapary, care-i ținu o vorbire oficială scurtă de bine venire; A vorbit apoi câteva cuvinte cu Vaszary, Koloman Tisza, Wekerle, cu mai mulți episcopi, și cu Banul Croației. Trecu apoi frontul companiei de onore.

Intrarea în oraș în trăsura de gală a fostu acompaniată de unu banderiu domnesc, care prin podoba și frumșeta ce a desfășurat'o a pus pe toți în uimire. Ovațiuni infinite. La intrare monarhul, fu salutatu cu salve de tunuri, la palat fu primit de Arhiducii: Carol Ludovic, Franz Ferdinand, Albrecht, Iosifu cu fiii. Majestatea Sa au inspectat banderiu, care era postat în curtea palatului, exprimându lui Karoly mulțumirea sa. După defilarea banderului Majestatea Sa se retrase în apartamentele sale. La 5 ore mare prânzu de gală cu 30 tacâmuri. La 7 ore Majestatea Sa au vizitat împreună cu arhiducii și cu archiducesa Maria Teresia representația de gală în teatrul național unde publicul le făcu ovațiuni entusiaste. Conductul de torțe din cauza ploiei fu amănat.

Teatru german în Brașov.

„Die Fledermaus“, frumoșă operetă comică de I. Strauss, care de multă vreme nu s'a reprezentat aici la noi, a întrunit aseră unu publicu foarte numeros. Ospele Josef *Josephy* dela Theater an der Wjen, precum și d'șora *Irena Szilassy* dela Wilhelmstädter-Theater din

Berlin, cari au avut rolurile principale, au cântat și jucat escelent. Multu efect a avut terțetul de adio din actul întâiu, urde a cântat și d-ra Gruber, care are unu tril escelent, vocea ei în tonurile de sus e mai puternică și simpatică, însă în tonurile de mijloc e slabă. Vocea d-rei Szilassy e mai surprinzătoare și mai puternică, două cântece, ce le-a cântat densa în actul alu doilea, precum și cântecul ce l'a cântat d-lu Josephy. „Weiber meine höchste Seligkeit“, au fostu viu aplaudate. Subiectul piesei e mai hazliu și cu mai mult înțeles ca la multe alte operete. Opereta a reușit de totu bine; actorii au fostu bine dispuși, atât mișcările lor, cât și umorul lor a fostu foarte firesc.

— e. —

DIVERSE

Cum mănăncă Țarul? E interesant de-a soi, cu câtă îngrijire se servesc bucatele la masa familiei imperiale a Rusiei. De frica vre-unei invenții, s'a instituit unu oficiu de control separat, care are datorița să vegheze asupra bucatelor începând din momentul, când acele esu din mâna bucătarului, și până când ajung în stomacul Țarului. Fia-care bucătaru trebuie mai întâiu să guste însuși din bucatele preparate de el; spre scopul acesta, comisarul de ți, însărcinat cu acestu lucru, ia o părțică din bucate, ori o lingură din supă preparată și i le dă bucătarului, care necondiționat trebuie să le înghită în prezența tuturor funcționarilor însărcinați cu acestu control. După bucătaru urmază însuși comisarul, care totu așa trebuie să guste din bucate în prezența tuturor. Celu ce duce mâncările, dela bucătăria până în ușa sufrageriei este însoțit de unu inspector inferior. În ușa sufrageriei se află inspectorul superior, care aci ia din fiecare blid de mănăncă mai multe linguri ori bucăți, pe cari le dă celui ce aduce mănăncările și inspectorului inferior ca să le mănănce în prezența tuturor. După ce ei le-au mănăncat, bucatele se pun pe masă în prezența și supraveghierea strictă a inspectorului superior, care din bucatele aședate pe masă ia câteva linguri ori bucăți și le înghite înaintea tuturor; cu acestea apoi, depărându-se dela masă, începe Țarul să mănănce. Cu unu cuvânt: mai întâiu servitorii se îndopă bine și numai după aceea urmază familia imperială.

„ALBINA“ institut de credit și de economii, Filiala Brașov.

Conspectul operațiunilor de cassă în luna Mai 1892.

Intrate:

Cassa în numerar la 1 Mai 1892. fl.	11,698.26
Depuneri spre fructificare	133,866.60
Cambii răscumpărate	45,617.99
Conturi curente	47,446.14
Imprumuturi pe produse	2,456.—
Imprumuturi pe efecte și alte imprumuturi	9,996.50
Monetă	2,798.56
Interese și provisiuni	4,241.77
Comisiuni	13,045.30
Diverse	336.89
	fl. 271,504.01

Eșite:

Depuneri spre fructificare fl. 103,184.87	
Cambii escomptate	52,114.80
Conturi curente	71,968.12
Monetă	2,834.40
Interese și provisiuni	1,220.80
Comisiuni	12,832.55
Spese și salare	1,292.84
Imprumuturi pe efecte și alte imprumuturi	9,414.—
Imprumuturi pe produse	5,012.—
Diverse	2,694.43
Numerar cu 31 Mai 1892	8,935.20
	fl. 271,504.01

V. Bologa, m. p. N. P. Petrescu m. p.
dirigentă. adjunctă.

V. Üveges, m. p.
comptabilu.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Gregoriu Maloru.

Cursulu pieței Brașov

din 7 Iunie st. n. 1892

Banconote românești Comp.	9 44	Vând.	9 47
Argintă românească	9 35	"	9 40
Napoleon-d'or	9 45	"	9 48
Lire turcesc	10 70	"	10 75
Ceris. fonc. „Albina” 6%	101.	—	—
Imperial	9 65	"	9 68
Albini	5 50	"	5 55
Ruble rusești	125.—	"	—
Mărci germane	58.—	"	—
Discontul 6—8% pe an			

Cursul la bursa din Viena

din 4 Iunie a. c. 1892

Renta de aur 4%	110.70
Renta de hârtie 5%	100.65
Împrumutul căilor ferate ungare aur	119.50
dto argint	100.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare [1-ma emisiune]	117.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare [2-a emisiune]	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare [3-a emisiune]	—
Bonuri rurale-ungare	94.20
Bonuri croato-slavone	—
Despăgubirea pentru dijma de vină ungurească	9.—
Împrumutul cu premiul ungurească	143.—
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	135.75
Renta de hârtie austriacă	95.70
Renta de argint austriacă	95.45
Renta de aur austriacă	113.10
Losuri din 1860	141.80
Acțiunile băncii austro-ungare	997.—

Acțiunile băncii de credit austru.	368.75
Acțiunile băncii de credit ungar.	322.75
Galbeni împărătești	63
Napoleon-d'or	9 38 1/2
Mărci 100 imp. germane	43.40
Londra 10 Livres sterlinge	119.30

Nr. 2689—1892 859,1 1.

PUBLICAȚIUNE

privitoare la darea pentru puscă și vânăț.

Deoarece în puterea art. de leg. XXIII din 1883 § 11 anulă pentru darea de puscă și vânăț se începe cu 1 August a fiăcărui an și se finese cu 31 Iulie a anului următor, se provocă fiesce-care, care se află în posesiunea unei puscă de vânăț, de a'și lua dela oficiul de dare crășenesc o colă pentru declararea dărei și amplând rubricile ei s'o predea ăra' aceluiași oficiu până la 30 Iunie a. c.

Acela, care în decursul anului de dare a ajuns în posesiunea unei puscă de vânăț este îndatorat de a arăta acăsta în timp de 8 zile la oficiul orașenesc de dare și de a'și preda colă de declarare respectivă; totu asemenea au s'și scotă blanchete pentru declararea dărei dela oficiul de dare și aceia, cari pretind a fi liberați de dare sub titlul de souvenir, de obiectu de moștenire familială ș. a. și au s' predea aceste blanchete până mult la 30 Iunie a. c.

Acei posesori de puscă de vânăț, cari sunt îndatorați numai la plata dărei pe puscă au s' plătescă acăsta la oficiul de dare orașenesc. acei posesori de puscă de vânăț însă, cari scot și certificate de vânăț, au s' plătescă atătu darea pe puscă, cât și darea pe vânăț la oficiul de dare reg. ung.

Brașov, 1 Iunie 1892.

Oficiul orașenesc de dare.

Licitațiune prin ofertă.

În urma decisiunii Comitetului creditorilor firmei falite **K. Herz & Sohn** în Preșmeru (trazsmăr) prin acăsta se face cunoscut, precum că întregul depositu de mărfuri, împreună cu mobiliarul prăvăliei numitei masse concursuale, aflătoare în comuna Preșmeru, precum: mărfuri de băcănie, ferărie, sticlărie, porcelane, pânzărie, mărfuri mărunte și diferite, va s' dăca obiectele însemnate în inventarul concursualu sub Nrii cur. 50—366, 368—374, 376—1739, 1741—1788 și 1847—1947 în valoare de 4814 fl. 30 cr. se vând în totalu din mână liberă.

Se provocă deci doritorii de a cumpăra, s' binevoiască a înainta ofertele lor în scris, sigilate și provădute cu un vadium de 10% a valoarei, adecă cu 481 fl. 43 cr. până în ziua de 15 Iunie a. c. după am. la 5 ore d-lui avocatul **Iosif Pușcariu** în Brașov, ca președinte alu Comitetului. Ofertele, ce voru sosi mai târziu nu se voru considera.

Ofertele trebuie subscrise cu declarațiune: că oferentul cunosce condițiunile împărțite prin acăsta publicațiune și se supune lor.

Comitetul va decide asupra ofertelor întrate cel mult până în 16 Iunie, reținându-și dreptul de a refusa unul sau altu ofertu, sau tôte. Sub valorea prețuită, obiectele nu se voru vinde.

Vadiile ofertelor respinse se voru înapoia, vadiul celu primitu însă se va socoti în prețulu cumpărării.

Cumpărătorul e obligat, după încunoscintarea sa în timp de 48 ore a veni la Brașov și pe lângă plătire în bani gata, a lua în primire în Preșmeru dela subscrisul curatoru concursualu obiectele cumpărate; altfelu își va perde vadiul, și obiectele vândute se voru da din nou vândării pe risicul cumpărătorului.

Comitetul nu răspunde în privința calității, sau a oreșilor defecte ale obiectelor.

Pentru vederea depositului de mărfuri și a inventarului, doritorii de a cumpăra, s' se adreseze la subsemnatul curatoru concursualu avocatul **Dr. Frederic Phleps** în Brașov.

Brașov, în 28 Maiu 1892.

Dr. FREDERIC PHLEPS

curatoru alu massei concursuale.

858,3—2

De închiriat.

În maerul Blumena Nr. 199 pe unul sau mai mulți ani sunt de acum încolo:

- 1) Podul fabricii de ulei ca magazin de bucate;
- 2) Magazinele lânăriei;

apoi:

dela St. Mihaiu 1892 încolo:

3) grădina cea mare de pomi și de florărie împreună cu curtirul și localitățile de economie;

4) unu curtiru frumos constătoru din 5 odăi, pivniță, bucătărie de vară și de ărnă, cu seu fără grajduri și șopronu pentru cară.

Informațiune mai de aproape se dă în

Cancelaria Eforiei școlare în edificiul gimnasiului român din grăveru suburbiul Scheiu.

824 9.

Viena 1873. Medalia pentru merit.	Budapesta 1885 Dipl. de onore.	Agram 1891. Diplomă de onore.	N.-Palanka 1887 Med. de anru.	Dipl. de onore Londra 1878.
--------------------------------------	-----------------------------------	----------------------------------	----------------------------------	--------------------------------

Iosif Csik
c. și r. escl. priv.

Prima fabrică de Sirmier Portland-Cement și vară-hydraulic în BEOCSIN.

Biroul-Central și depositul: **Budapesta, V., Rudolfsquai 8**, recomandă onor. d-ni dădari și arhitecți, întreprinderilor de construcțiune, proprietarilor, comitetelor rurale și bisericesc, precum și onor. publicu doritoru de-a clădi, propriile sale fabricate în

Portland-Cement și vară hydraulică,
cari se liferăză totdeauna în calitate escelentă. — Prețuri curente și informațiuni se trimitu la cerere punctualu.

Paris 1876 med. de bronz.	Kecskemét 1872 med. de argint.	Neusatz 1875 med. de aur	Szeged 1878 med. p. merit	Triestu 1883 med. de aur
------------------------------	-----------------------------------	-----------------------------	------------------------------	-----------------------------

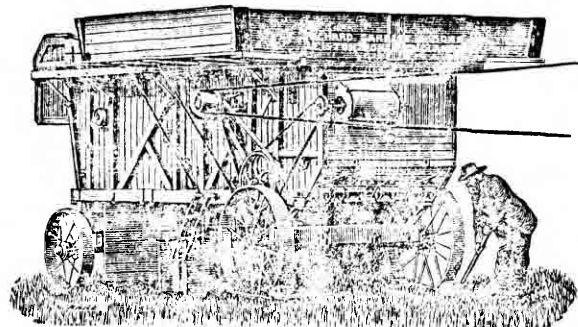
Avisu d-loru abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunii să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numărul de pe fâșia sub care au primitu diarul nostru până acuma.

Domnii, ce se abonează din nou, să binevoiască a scrie adresa lămurită și să arate și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans.”

PAUL KOTZÓ, ingineru civilu,
Budapesta, VIII, Uellöerstrasse Nr. 18.



Garnituri de treerat cu aburi pe stifturu, de 2 1/2—3—3 1/2 și 4 puteri de cai, mai departe garnituri de treerat cu aburi pe șine de 4—5—6—8—10, și 12 puteri de cai, cu Ventilatoru dedesubtu, cu aparate lungi pentru scuturatul paelor și cu ciururi estraordinar de mari și cilindru de sortat

Locomobile-Compound

dela **R. Garrett & Sons**, neintrecute, economie de 40% la materialul de ars.

Mașini Brandforder pentru cositul bucateleru. cu aparat pentru legat șnopi, recunoscut de cele mai bune. Greble originalu americane, cu prăjină de trasă combinată pentru unu seu doi cai. Mai departe mașini de sământu în rënduri și ori-ce alte mașini și unelte agricole.

820,8—4.

SOCIETATE PENTRU ASIGURAREA VIEȚII
dela LIPSCA
întemeiată pe reciprocitate

Starea asigurărilor: la finea 1891 358 milioane de mărci. Averea la finea 1891 94 milioane de mărci. Suma de asigurare plătită până la finea 1891 66 mil. mărci.	1830.	Asiguranții au primit în terminu mediu Dividendă anuală plătită 1880—89: 41% 1890—92: 42% după premia anuală ordinară.
Neatacabilitatea pe 5 ani, a polițelor.	Representanți în Brașov: 459,5—2	Hans Eder și Eduard Schmidt